

Rég csinált ilyesmit.

Persze most volt ideje. Valahogy mintha napról napra több. Mintha ma-
guk a napok nyúltak volna meg. Részben nyilván, mert valaki lakásfelújításba

68 Szendi Nóra

RÉG CSINÁLT ILYESMIT

kezdett fölötte. Egy csapat munkás, mintegy kizárólag arra várva, hogy végre elszenderüljön hajnaltájt, hét körül hangosan rőfögő vaddisznókonduként csörtetett az álmába. Gyakran

úgy rémlett, a padlót fúrják, hamarosan keresztül is ütik, előbb egy nagy darab plafon szakad az ágyára, majd jönnek a melósok is, egymás után. Ha kitámolygott a konyhába, bútorokat látott felfelé himbálózni a gangra néző ablakon át. Néha elképzelte, hogy kirohan egy késsel, és elnyiszálja a kötelüket, hátha nemcsak a bútor, de egy alatta áthaladó lakó is rípiytára török.

Még a Kánya Janinak az esküvője után pár nappal elhatározta, hogy elolvassa a valamit a pinaszoborról. Bele is kezdett, haladt egy oldalt. Nem volt igazán érdekes. Valami mást képzelt el, mikor kifénymásolta (helyette az a csaj), valami másra volt kíváncsi, de nem tudta, mire. Egy templomról írtak, ami a háború alatt kórház is volt, de a Rákosi leromboltatta. De nem a Rákosi építtette a helyére pinaszobrot, még csak az aluljárót sem. Ameddig ő eljutott, nemhogy a pinaszoborról, az aluljáróról sem lehetett olvasni egy szót sem, csak valami öt éves tervről meg az ütemezéséről. Inkább félretette, hogy majd máskor folytatja, ha kevésbé lesz álmos.

Aztán mégsem folytatta. Néhányszor felvette, de már nem emlékezett rá, hol tartott pontosan. Nem volt kedve újramegvenni, mert ahhoz meg túlságosan emlékezett rá. Filmeket nézett, VV-t, pornót, gépezett, sokat aludt. A boltban banáncímkeket kapirgált. Talán vissza kéne mennie árufeltöltőnek, azt legalább már ismeri, erre gondolt. Ha vásárolni ment, útba ejtette az aluljárót. Volt, hogy egy órát is elálldogált a szokott őrhelyén. A szendvicsemler egyszer felismerte, odaintett neki. Remélte, hogy nem jön oda és akar szövegelni neki az elbaszott életéről. Nem jött. Arra gondolt, hogy talán mégis meg kéne próbálnia ezt a melót, odamenni arra a címre, amire már nem emlékezett, de kideríthetné, megmondani, hogy ebbe és ebbe az aluljáróba. Majd a szendvicsemlert meg átküldik máshova, neki olyan mindegy, hol piál stikában. Aztán nem csinált semmit. Hazament, benyomta a gépet, hogy akkor megnézi, vagy keres valami más melót, aztán felment a Facebookra, és nézegette azt a kevés ismerőst, aki volt, azokat a nőket, akikkel valaha dolga akadt, hogy hátha valaki elkerülte a figyelmét. Csizmadia Emőke dagadtabb volt, mint valaha, és már három gyereket szült. Steinhart Zsófi, most megnézte, így hívták, valami japán csókéval pózolt ilyen kúp alakú, futurisztikus

építmények előtt. Vagy kínai, tök mindegy. Szigedi Kamillát, pontosabban a kezét ilyen strasszos karmokkal betagelte egy műkörmös. Csudálatosságosan szépséges, kommentelte alá valami másik picca.

Egyik nap elment a könyvtárhoz. Kell lennie valaminek még, ami tényleg érdekelheti. És persze szeretne volna megint érezni azt a zsongást. Állt az épület előtt, és tudta, hogy bent jó lenne, de már attól fáradtnak érezte magát, ha végiggondolta, hogy sorba kell állnia egy napijegyéért, aztán oda kell mennie egy könyvtárhoz, mert arra már nem emlékezett, hogy hányféle helyen kereshet könyveket az aluljáróról, csak arra, hogy építészeti, várostörténeti, közlekedési, ezt kell mondania. Ácsorgott, a közelében cigiző egyetemisták. Ha már idáig eljött, gondolta.

Ácsorgott.

Egyszer csak kilépett a könyvtár kapuján egy csaj, egy olyan picike csaj, egy olyan natashacandy-méretű csaj. A haja rövide, mégsem fiúszra vágva. Kantáros rövidnadrágot viselt fehér vászontornacipővel és vállra dobott, fehér vászonszatyorral. Ahogy elhaladt mellette, könnyed, energikus, határozott léptekkel, az arcát sem tudta igazán jól megfigyelni, mégis azt érezte, hogy ismeri valahonnan.

Utánaeredt. Végig sem gondolta, és már ment. Rég csinált ilyesmit.

A csaj szinte szökdelő léptekkel haladt. Nem lépcsőzött le a könyvtárhoz közeli aluljáróba, hanem felül ment át, a zebrán. Úgy tíz lépés távolságból követte. A csaj befordult egy néptelenebb utcán. Gondtalannak látszott. Egy körülkerített parkig haladtak. Mindenütt anyukák babakocsival, pokrócra kipakolt gyerekekkel. A fűben tizenévesek söröztek. A csaj keresett egy padot, leült, megnézte a telefonját, kivett egy könyvet a vászonszatyorból, és olvasni kezdett.

Nem tudta, mit tegyen. Az egyetlen szabad pad, ahonnan szemmel tarthatta a csajt, pont szemközt volt a csajjal, a kavicsos út másik oldalán. Álldogálni nem akart. A fűbe ülni nem akart. Végül letette magát a padra. Nem volt nála semmi, a mobilján nem volt net. Ült, nézelődött, mint akinek nincs jobb dolga. Mondjuk, nem is volt. A csaj olvasott. Kevés idő elteltével, miután már, úgy számolta, kellően beolvadt a környezetébe, lopva a csajra sandított.

Nem volt basznivaló. Csak olyan aranyos. A picike csajok nem kurvák. A picike csajokat nem bassza meg az ember csak úgy. Ha bármiről a világon, némi hezitálással ugyan, de őszintén azt mondta volna, ha kérdezik, hogy aranyos, az a picike csajok összessége lett volna.

A csaj olvasott. Közben néha beletúrt a hajába, egy egészen rövidke tincset csavargatott az ujjával szórakozottan. Aranyosan. Még a picike keze is olyan aranyos volt, ahogy tartotta azt a vastag könyvet. Eszébe jutott,

hogy ha magával hozza a valamit a pinaszoborról, most végigolvashatná. Nem biztos, hogy felfogná, de akkor a csaj látná, hogy ő is egy ilyen olvasós csávó.

70 A csaj felnézett, egyenesen a szemébe. Nyilván érezte, hogy bámulja, mert a sandításból észrevétlenül bámulás lett. Egy pillanatilg nézték egymást. Lesütötte a szemét, és előkaparta a mobilját, mint aki vár valakire. Mire ismét felsandított, a csaj már olvasott.

Egyébként, bár ezt akkor még nem tudta, tényleg várt valakire. Együtt vártak, az út két oldalán. A csaj egyre többször pillantott a mobiljára. Ilyenkor ő is elővette a magáét. Elővette, visszarakta, azzal is ment az idő. Még nézegetett is jobbra-balra, hogy lássa a csaj, ő sem csak úgy ül itt. A csaj nem nézett rá többször. Maga sem tudta eldönteni, mit szeretne inkább: hogy rá-nézzen, vagy hogy észre se vegye. Már háromnegyed óra telt el azóta, hogy leültek. Valaki akkorát tüsszentett a háta mögött, szinte üvöltve, hogy össze-rezzent.

Egyszerre a csaj félredobta a könyvet, és valami nagy fényesség futott szét az arcán.

A csaj pasija egy benga nagy, fekete szakállas állat volt. Erre mondják, hogy mackós alkat. Ez olyan, mint a ronda nőkre az egzotikus szépség. Amikor a csaj felugrott, és átölelte, kitörő örömmel, szinte rávetette magát, kábé mellmagasságig ért neki. Ezt csak onnan látta, hogy az a nagydarab barom felkapta, a csaj lába a levegőbe emelkedett, és tett vele egy félfordulatot. Különben kitakarta azzal a durung őszállattestével. Mert jó, persze, a csaj neki is mellmagasságig ért volna, vagy addig se. De hogy lehet így hozzáérni egy ilyen picike csajhoz. Úgy kéne megfogni... Hirtelen nem is tudta, hogy kéne, annyira ideges lett.

Ezek közben elindultak, a csaj keze eltűnt a benga nagy állat mancsában. Kivárt. Mikor már majdnem a park bejáratánál jártak, a nyomukba eredt. A benga nagy állat rágyújtott, dörmögő hangon magyarázott valamit. A csaj kacarászott. Arra gondolt, hogy amikor egymással szemben ülnek, ez a rohadék a csaj arcába fújja a füstöt. Lehet, hogy dugás után is elszív egyet, amilyen tohonya, ki sem megy a folyosóig vagy az erkélyig, ez a kis, helyes csaj meg szellőztet utána. Bedugja a nyelvét ennek a fasznak a bűdös, bagószagú pofájába. Hagyja, hogy ez a víziló ráfeküdjön a mázsás testével. Mentek, a csaj szaporázta, hogy lépést tartson a benga nagy állattal, és közben úgy nézett rá, mint egy istenre. Erre a disznóra. Mentek, nem néztek hátra.

Néhány utcányit követte őket, aztán befordultak egy kapualjba. Eltűntek. Mikor már biztos lehetett benne, hogy nem látják, odament, és megnézte a kapucsengőtábla melletti neveket, mintha kitalálhatná, melyik a csajé. Az is lehet, hogy ez a benga nagy állat lakása. Különben mit számít. Most felmennek, és a benga nagy állat megbassza. Még az is lehet, hogy

seggbe. A picike csaj halkan piheg, és annyira szereti ezt a barmot, nem is mondja, hogy fáj neki.

Hogy lehet ekkora egy szar ez világ.

Olyat rúgott a falba, hogy majdnem összecsuklott. Sántikálva oldalgott arrébb. Azt se tudta, hol van. Minek jött ide. Eltartott egy negyedórát, mire rájött, hogy jut innen haza.

71

